

Схема лікування за пієлонефриту у собак другої групи (n=5)

Назва препарату	Доза	Метод введення	Курс лікування
Марфлоксин 2%	2мл на 10кг	підшкірно	1 раз на добу 14 днів
Бускопан	0,05мл/кг	внутрішньовенно	3 дні
Канефон	1/4 таблетка	внутрішньо	7 днів
Торасемід	0,3 мг/кг	внутрішньом'язово	3 дні
Аміновітол	10-20 капель	внутрішньо	7 днів

Тварин другої групи витримували на 48 годинній дієті з послідуочим переведенням на сухий корм.

Висновок. Встановлено, що комплексна терапія, з застосуванням антибактеріального препарату Марфлоксацину, у поєднанні з низькопротеїновою дієтою сприяла покращенню загального стану тварин, зниженню загальної інтоксикації організму, поступовому відновленню функцій нирок в середньому по тваринам контрольної групи на 14 добу, для собак дослідної групи – на 10–11 добу.

Література

1. Цвіліховський М.І., Величко С.В., Шестопапка Р.І. Діагностика і лікування ниркової недостатності у собак. *Науковий вісник НАУ*. К., 2002. Вип. 55. С. 267–271.
2. Суслова, Н. І., Шульженко, Н.М., Семенов, О. В., Шкваря, М. М., Панасенко, Є. А., Глубєв, О. В., Чудінова, Є. А. Особливості діагностики та лікування гострої ниркової недостатності у собак. *Theoretical and Applied Veterinary Medicine*, 2018. 6(2), 72–78.
3. Файда В. В., Зарицький С. М. Діагностика собак за пієлонефриту. *Науковий вісник*. Полтава, 2019. с. 76.

УДК 619.616.98

СВИНАРЧУК Богдан, здобувач вищої освіти 5 курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **КАРЧЕВСЬКА Тетяна**, канд. вет. наук, доцентка

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

СТРУКТУРА ЗАХВОРЮВАННЯ НА СКАЗ ТВАРИН У ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Сказ – особливо небезпечне вірусне захворювання всіх теплокровних тварин і людини. Відноситься до інфекційних природно-вогнищевих захворювань вірусної етіології, з раневим (через покуси) механізмом передачі інфекції, ураженням центральної нервової системи. На сьогодні, мабуть, не існує території, яка вільна від сказу взагалі. В Україні дане захворювання реєструється фактично в усіх областях і природно-географічних зонах. Джерелами сказу є дикі тварини, головним чином із

родини собачих (вовки, лисиці), а також кажани і домашні тварини (собаки, коти). Небезпека цих тварин обумовлена наявністю в їх слині великої концентрації вірусу (у вовків – в 90–100%, лисиць – в 80–90%, собак і кішок – в 50%). У повсякденному житті можуть мати місце випадки зараження при послиненні пошкоджених шкірних покривів і слизових оболонок людини хворими на сказ тваринами, при розробці туш тварин, контакті із забрудненою слиною шкірою [1].

У Хмельницькій області сказ також залишається досить складною проблемою [2-4]. Викорінення хвороби досить проблематичне через її широку природну вогнищевість та наявність потенційних резервуарів вірусу в природі, а особливості географічного поширення сказу та різні умови ведення тваринництва ускладнюють боротьбу із цим захворюванням.

Метою роботи було вивчити структуру сказу тварин в Хмельницькій області за 2018–2022 роки.

В роботі використовували дані річної звітності Хмельницької регіональної державної лабораторії ветеринарної медицини.

За результатами аналізу звітної документації встановлено, що за 2018–2022 роки у Хмельницькій області було зареєстровано 553 випадки сказу у різних видів тварин. Найбільшу кількість випадків сказу було зареєстровано в 2018 році (213), в 1,7 разів менше – в 2019 (122), в 3,4 рази менше – в 2020 (62), в 2,4 рази менше – в 2021 (89) і в 3,2 разів менше (67) – в 2022 році. За цей період за видовою структурою захворювання було зареєстровано у 10 видів тварин, найбільше випадків сказу серед усіх тварин займає сказ лисиці – 301 випадок (54,4% від загальної кількості отриманих позитивних результатів), менше у котів – 90 випадків (16,3%), у собак – 82 випадки (14,82%), у великої рогатої худоби – 67 випадків (12,12%), у дрібної рогатої худоби – 5 випадків (0,91%), у куниці – 3 випадки (0,55%), у борсуків – 2 випадки (0,36%) і по 1 випадку було зареєстровано у коней, тхора та хом'яка, відповідно по 0,18%.

Отже, загальна ситуація щодо розповсюдження збудника сказу серед тварин Хмельниччини, продовжує залишатись напруженою і в зв'язку з цим потребує постійного ретельного контролю.

Література

1. Сказ! Інформація для власників домашніх тварин URL:<https://vytyvtska-gromada.gov.ua/news/1611733296/> (дата звернення 8.10.2023 р.).
2. Бабкін М.В., Головка М.А., Вержиховський О.М., Мороз Д.А. Особливості епізоотичного процесу сказу в Україні. *Ветеринарна медицина України*. 2013. № 8. С. 7–10.
3. Ачілов В.Г., Недосеков В.В. Характеристика епізоотичного процесу сказу в Хмельницькій області. *Ветеринарна медицина України*. № 6. 2013. С. 14–17.
4. Карчевська Т.М., Чумаков К.А., Петрук С.О. Епізоотологічний моніторинг сказу тварин у Хмельницькій області. *Епізоотологія, здоров'я та добробут тварин. Виклики сучасності* : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції. К: НМЦ «Агроосвіта». 2017. С.12–15.